

MIESIĘCZNE SPOTKANIE KRĘGU

Kilka słów o jego poszczególnych częściach – istotna pomoc w przygotowaniu każdego spotkania 😊

DZIELENIE SIĘ ŻYCIEM

W tej części spotkania przy skromnym posiłku dzielimy się radościami i troskami naszego życia osobistego, małżeńskiego i rodzinnego.

CZEŚĆ MODLITEWNA

Zapalamy świecę i przyzywamy Ducha Świętego przed odczytaniem tekstu z Pisma Świętego. Niech zaproponowany fragment Pisma Świętego będzie słowem, które pragniemy wprowadzać w nasze codzienne życie. Dzielimy się słowem Bożym **ze wspólnotą – co dziś Pan Bóg mówi do mnie w swoim słowie**. Nie zamieniamy dzielenia się na modlitwę na kanwie słowa – nasza wypowiedź ma być skierowana do wspólnoty. Dążymy do tego, by słowem podzielili się wszyscy.

Następnie jest czas na krótką modlitwę spontaniczną członków kręgu jako odpowiedź na usłyszane słowo Boże i dzielenie się życiem.

Ważnym elementem części modlitewnej jest **rozważanie tajemnicy różańca** – pamiętajmy o tzw. dopowiedzeniach.

Ufając we wstawiennictwo czcigodnego sługi Bożego ks. Franciszka Blachnickiego modlimy się słowami: *Boże, Ojciec Wszechmogący, dziękujemy Ci za Twojego kapłana sługę Bożego Franciszka, którego w niezwykle sposób obdarzyłeś łaską wiary konsekwentnej, tak iż swoje życie oddał niepodzielnie na Twoją służbę.*

Dziękujemy Ci za to, że pozwoliłeś mu gorąco miłować Twój Kościół i zrozumieć, że najgłębszą zasadą jego żywotności i płodności jest obłubieńcze oddanie siebie w miłości Twojemu Synowi, na wzór Niepokalanej, Matki Kościoła.

Dziękujemy Ci również za to, że przez tego kapłana wzbudziłeś na polskiej ziemi Ruch Światło-Życie, który pragnie wychowywać swoich uczestników do posiadania siebie w dawaniu siebie i w ten sposób przyczyniać się do wzrostu żywych wspólnot Kościoła.

Bądź uwielbiony, Boże, w służbie Bożym księdzu Franciszku, w jego życiu i dziele, i racz wstawić swoje Imię, udzielając mi przez jego wstawiennictwo łaski....., o którą najpokorniej proszę. Amen.

CZEŚĆ FORMACYJNA

Dzieląc się zobowiązaniami pamiętamy o atmosferze modlitwy i rzetelnego przyjrzenia się, jak wygląda droga duchowego wzrostu w naszym życiu osobistym, małżeńskim i rodzinnym.

W ramach omówienia kolejnego tematu formacyjnego staramy się podzielić naszym spojrzeniem na przygotowaną treść, a na zakończenie podjąć konkretne postanowienia – jak w ciągu miesiąca zastosujemy omówione treści do naszego życia.

Wszelkie pogrubienia, także w tekstach źródłowych, pochodzą od autorów konspektów.

W tym roku formacyjnym proponujemy przed błogosławieństwem modlitwę za rodziny przygotowaną na X Światowe Spotkanie Rodzin w Rzymie w czerwcu 2022 roku.

Miłość rodzinna: powołanie i droga do świętości

Ojciec Niebieski,

Przychodzimy do Ciebie, aby Cię wielbić i dziękować Ci za wspaniały dar rodziny.

Modlimy się do Ciebie za wszystkie rodziny uświęcone przez sakrament małżeństwa.

Niech codziennie na nowo odkrywają łaskę, jaką otrzymały

i jako małe Kościoły domowe

niech poznają, jak dawać świadectwo o Twojej obecności oraz miłości,

jaką Chrystus obdarza Kościół.

Modlimy się do Ciebie za wszystkie rodziny,

które napotykają trudności i cierpienie związane z chorobą

lub inną okolicznością jedynie Tobie wiadomą.

Podtrzymaj je i uczyn je świadomymi ścieżki świętości, na którą je wzywasz,

aby mogły doświadczyć Twojego nieskończonego miłosierdzia

i znaleźć nowe sposoby, by wzrastać w miłości.

Modlimy się do Ciebie za dzieci i młodzież,

oby spotkali Ciebie i odpowiedzieli radością na powołanie, które dla nich przeznaczyłeś.

Modlimy się za rodziców i dziadków:
niech będą świadomi, że są znakiem ojcostwa i macierzyństwa Boga
poprzez troskę o ciało i duszę dzieci, które im powierzasz,
a także za doświadczenie braterstwa, jakie rodzina może dać światu.
Panie, spraw, aby każda rodzina mogła żyć swoim własnym powołaniem do świętości w Kościele jako
wezwaniami do bycia apostołami, w służbie życiu i pokojowi,
w komunii z naszymi kapłanami, wiernymi i wszystkimi powołanymi w Kościele.
Błogosław Światowemu Spotkaniu Rodzin.
Amen.

KONSPEKT MIESIĘCZNEGO SPOTKANIA KRĘGU – WRZESIEŃ 2021 „Oto czynię wszystko nowe”

DZIELENIE SIĘ ŻYCIEM

Podzielimy się radościami i troskami, których doświadczyliśmy od poprzedniego spotkania kręgu, szczególnie przeżyciami z okresu wakacyjnego.

CZĘŚĆ MODLITEWNA

- zapalenie świecy i modlitwa do Ducha Świętego.
- dzielenie się słowem Bożym: **2 Kor 5, 17-19** lub **Jr 29, 11-14**.
- krótka modlitwa spontaniczna jako odpowiedź na słowo Boże i dzielenie się życiem.
- tajemnica różańca: **Zwiastowanie Najświętszej Maryi Pannie**.
- modlitwa za wstawiennictwem ks. F. Blachnickiego.

CZĘŚĆ FORMACYJNA

- **dzielenie się realizacją wszystkich zobowiązań:** w jaki sposób udawało nam się realizować zobowiązania w czasie wakacji? Które z nich było dla nas szczególnie ważnym doświadczeniem?
- **omówienie nowego tematu formacyjnego:**

„Oto czynię wszystko nowe”

„Miejmy wszyscy świadomość, że jest coś gorszego niż ten kryzys: tragedia jego zmarnowania. Z kryzysu nie wychodzi się bez zmian: albo wyjdziemy z niego lepsi, albo gorsi” (Papież Franciszek, *Świat jutra*, Wydawnictwo WAM, Kraków 2021).

Początek kolejnego roku formacyjnego to dobra okazja do przeanalizowania z pewnego dystansu tych wydarzeń i sytuacji, które spotkały nas i nasze kręgi w związku z pandemią. Trudno w kilku zdaniach wyliczyć wszystkie możliwe problemy, niemniej z pewnością wielu z nas przeżyło w ostatnim roku wiele sytuacji kryzysowych. Śmierć bliskich, niepewność dotycząca własnego zdrowia i życia, kłopoty związane z pracą, brak spotkań rodzinnych, wspólnotowych i towarzyskich, brak poczucia bezpieczeństwa, ograniczenia związane z liturgią, niemożność zrealizowania wielu planów, zagubienie związane z wielością często sprzecznych ze sobą opinii, komentarzy i proponowanych rozwiązań, itd. Każdy z nas spoglądając w swoją historię i dotykając rozmaitych doświadczeń, z pewnością będzie w stanie przedstawić listę trudnych wydarzeń i problemów, z którymi musiał się zmierzyć.

Jesteśmy jako małżonkowie, jako krąg, jako wspólnota Domowego Kościoła w zupełnie innym miejscu, niż planowaliśmy. To wszystko, co wydarzyło się w ostatnim czasie, zmusiło nas do podejmowania zupełnie nowych wyzwań. Nauczyliśmy się szukać rozwiązań w nowych przestrzeniach (w tym także w rzeczywistości wirtualnej), musieliśmy przewartościować w sobie to, co do tej pory uznawaliśmy za sprawy oczywiste i nienaruszalne. Jak zwykle w sytuacjach nieprzewidywalnych, okazało się, że nie mamy gotowych recept na wszystkie problemy. Pandemiczna burza rzuciła nas w takie miejsca, których sami nigdy byśmy nie szukali i nie odnaleźli. Przekonaliśmy się, że to, czego doświadczamy, jest większe niż nasze możliwości. Zostaliśmy zmuszeni do działania w sposób, którego nie rozumieliśmy i z przyczyn, których nie potrafiliśmy sobie wytłumaczyć. W tym miejscu warto spojrzeć głębiej w siebie i spróbować odkryć tę trudną dla każdego z nas prawdę: czy w istocie cała ta sytuacja nie zburzyła budowanej w nas od dawna wieży Babel, dzięki której mieliśmy być „samowystarczalni” i „wszystkorozumiejący”?

Spoglądając na obecną sytuację, nie sposób pominąć spraw związanych z naszymi rodzinami oraz z kręgami, w których się formujemy. Ten trudny czas mógł nadwyrężyć nasze relacje, które być może trzeba będzie budować na nowo. Spoglądając na siebie wzajemnie, w małżeństwie i rodzinie, a także w kręgu, spróbujmy odkryć w drugim człowieku zaproszenie do odnowienia relacji, do powiedzenia sobie wzajemnie, kim dla siebie jesteśmy. Otacza nas inna rzeczywistość, nie jesteśmy już tacy sami jak dawniej, nasze „teraz” może mieć zupełnie inną postać niż byśmy chcieli. Jakie by ono jednak nie było – jest dla nas przestrzenią do „wyjścia poza siebie w spotkaniu z innymi” (Fratelli Tutti, 111). Ostatecznie przecież innej przestrzeni czasowej niż „teraz” nie mamy.

Od nas samych zależy, co zrobimy z doświadczeniami ostatniego czasu, jak wykorzystamy to, co nas dotknęło, czym żyliśmy w czasie pandemii. Mamy do przepracowania w sobie dużo spraw, wiele wątków do wyprostowania, sporo kwestii do przemyślenia. Zróbmy z tego dobry użytek, nie zatrzymując się na tym, co było, ale poprzez dobrze przeżywaną formację przemienimy to wszystko w dobro. Zdaje się, że takiego właśnie świadectwa oczekuje od nas świat – że nie będziemy zatrzymywać się na problemach, ale pozwalając działać w nich łasce Bożej przemienimy je w szansę do pokazywania Bożego działania w świecie.

Przed nami nowe otwarcie, nowe możliwości, nowe „teraz”! Przed nami czas wyznania wiary w Jezusa, który jest Panem rzeczywistości – także tej niezrozumiałej. To jest odpowiednia pora na przyjmowanie, akceptowanie tego, co zostało dla nas przygotowane. Nadchodzi etap wydobywania z nas możliwości, o których wcześniej nie mieliśmy pojęcia. Moment odkrywania własnej niemocy i ograniczeń, a jednocześnie pewności, że Jezus pozwala nam stąpać po wodzie. Wszystko to prowadzi nas do przejścia, Paschy, aby doświadczyć tej ostatecznie przekraczającej nas sytuacji, w której Pan powie: „Oto czynię wszystko nowe” (por. Ap 21, 5a). Pozwólmy Mu się do tego dobrze przygotować.

Pytania do wcześniejszego przedyskutowania w małżeństwie, a następnie podzielenia się na spotkaniu kręgu:

- Co było dla mnie najtrudniejszym doświadczeniem związanym z pandemią? W jaki sposób to doświadczenie zmieniło mój sposób patrzenia na otaczającą mnie rzeczywistość?
- Czego nauczyły mnie przeżycia z ostatniego roku? Co w nich mogę wskazać jako szansę, nową umiejętność, odkrycie czegoś wartościowego?
- Czy umiem przyjąć rzeczywistość taką, jaką ona jest? W jaki sposób radzę sobie z tym, czego nie rozumiem w otaczającej mnie rzeczywistości?
- Co obecnie uważam za najpilniejsze zadanie do podjęcia w moim małżeństwie, rodzinie, kręgu? Jak mogę to zrealizować?

Spotkanie kończymy błogosławieństwem kapłana oraz modlitwą w intencji rodzin (treść znajduje się na okładce kwartalnika).

Zastanów się, co z dzisiejszego spotkania pragnę wprowadzić do mojego/naszego życia.